

Hola, Hola! Výroční cena ČUK volá (str. 4)

29. 3. 2007

E-GAG

původník / **I. H.: Krátce a pouze** * Zemřel J. A. Pacák * ČUK / **Soutěž**

vtipných školáků vyvrcholila v Praze * Kdo je kdo ve světě

cartoons / K. Földvári: **Andrzej Mleczo** * KdyKdoKdeCo-

Jak (a) **Proč...** / Fechtner, Janoščík, Vico * **Cítát týdne** /

Stendhal: **O smíchu** * ČUK / **Navrhněte své**

kandidáty pro nominaci na letošní Řád bílé opice! *

Malá recenze na... / Album „*Sex a politika*“ (A.

Mleczo) * **Ze světa** / Polsko, Slovensko * **Časopisy** /

Nebelspalter č. 3 * **Rozhovor** / **s J. Slívou** (60) * **Z**

Vaněk * **Komiks-News #17** * **Ze Slovenska** / K. Föld-

ra * **Dokument** / **Anderle** o kvalitě díla * **Výsledky** /

pošty / Sigmund,

vári a jeho „*Karikatú-*

Čína, Írán, Turecko *

Propozice / Německo * **KALENDARIUM** * **Do archivu** /

Fotografičanky; **O karikatuře** * **Aktualita - Na „apríla bez apríla“: Češi vítězí na ZS!**

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * **V.ročník**

* (zprávy ČUK č. 219) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 13

KRESBY V TOMTO ČÍSLE: BARTÁK, BUBÍK, LANGOVÁ, SIGMUND, MLECZKO, NEMATIPUR, TEMPESTA, WOLOSZYN, SLÍVA, TASTÁS, KUŽMA, TOMASCHOFF

původní slovo / Ivan Hanousek: Krátce a pouze...

Krátce a pouze:

Spolehněme se na to, že třináctka nemusí být nešťastná a že tedy i tento e-GAG dopadne dobře. Vždyť už je 219. v řadě (plus mínus) a tak už se příště dočkáme vydání s číslem, které si obvykle spojujeme jen s počtem voltů (ne volů!) v síti. Hezké čtení (a prohlížení) vám přeji

edYtor, Kočička a starej zvrhlík Myšák.

Nejstarší a nejznámější mezinárodní cartoonistická (polsky: rysownicá) soutěž v Polsku se koná

v Legnici a letošní vítězové už jsou známi - byť své ceny teprve převezmou. Jedním z nich bude domácí autor Mirek Kužma - získal Cenu T. F. za toto dílo - nazvané „Domácí kino“. Netřeba snad dodávat, že se tak stalo v kategorii nazvané „Kot“.

ČUK / Přihřáli jsme se v odlesku záře Zlatého Ámose

Předání cen oceněným autorům kreslených vtipů proběhlo v hotelu Olšanka v pátek 23.3. při finále soutěže o nejoblíbenějšího učitele. Přítomno bylo asi 300 dětí, které fandily svým učitelům o získání trofeje Zlatý Ámos a spontánně zatleskalo i dětským autorům při přebírání pohárů a dáreků za kresby na téma Ve škole a za školou. Televize snímala, rozhlas natáčel, novináři fotili a zapisovali, ale jak v TV a v rádiu, ani v novinách jsem nenašel zmínku o

námi organizované soutěži. A tady je odvěta: na oplátku vám ne-sdělím, kdo vyhrál Zlatého Ámose!

Pro hlavní ceny (s výjimkou 3. místa v mladší kategorii) dostavili se všichni laureáti - i když v jednom případě v zastoupení maminky. Výstavka oceněných kreseb instalovaná v předsálí zaujala jen část návštěvníků. Hledáme nyní další možnosti k vystavování.

Úroveň příspěvků do soutěže i konečná prezentace vítězů proti prvnímu ročníku se jednoznačně zvýšila. Věřím, že příští ročník s pomocí dalších organizátorů, s kterými jsme navázali spolupráci, bude ještě lepší a časem vytvoříme tradici, z které nám vyroste nová generace autorů kresleného humoru. Jste taky takovými optimisty?

Jarda Dostál / Foto: Jan Koutek

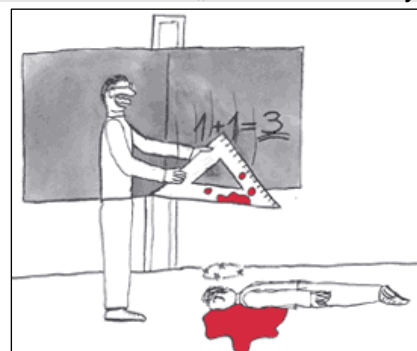
Oceněná díla školáků, co Malovali vesele...

fór ze slov (či čísel) vycházející. Jak učitel s kulometnou palbou otázek, tak učitel, jemuž „odešly nervy“ nad tupým žákem, jenž si neumí spočítat jedna a jedna - to jsou už skutečné figury, kterými se hraje na šachovnici „dospělého“ výtvarného humoru... Jako prémie si vychutnejme tu „dívčí“ notu v kresbě, na kterou tu zazpíval odhalený pupík

Zde jsou díla dalších dvou oceněnců. Jak vidíte sami, v kategorii škol druhého stupně už se víceméně dětské „roztomilé“ nápady (vycházející často ze slovního humoru) mění v opravdový kreslený vtip. Dokonce i v ten „beze slov“ - byť

u zkušené žákyňky. Na ostříleného učitele-kulometčíka zapůsobil jen stěží, ale u milosrdné poroty určitě zabral... (iha)

Na obr. vpravo: Ceny pro první vítěze

Na obrázcích na předcházející stránce: oceněné práce II. kategorie

III. cena - Bedřich Bubík, 15 let

III. cena - Jana Langová, 15 let

Umřel Jeňýk Pacák

V noci ze čtvrtka na pátek 23. 3. zemřel Jan Antonín Pacák

V noci na pátek 23. března zemřel ve věku nedožitých 66 let výtvarník, ilustrátor, grafik a hudebník Jan Antonín Pacák. Někdejší bubeník kapely Olympic zemřel na leukémii ve svém domě v Měchenicích u Prahy.

Jeňýk byl členem ČUK až do loňského roku, kdy se členství vzdal dopisem předsedovi ze zdravotních důvodů. Pamatujeme si ho jako neobyčejně družného člověka, jenž byl přátelský ke každému, zcela

prost jakéhokoliv projevu nadřazenosti nad méně proslulými kolegy. V MB měl památné Salony svého výtvarného humoru, jež Jeňýka ukazovaly jako svébytného umělce, na všechny strany přesahujícího prostou cartoonistickou škatulku. Jeho jméno nechybí ani v encyklopedické publikaci Prazdroj českého kresleného humoru, vydané v r. 2005. Když s Jiřím Slívou vystupoval na vernisážích v „Grafíčance“, mohli jsme s uspokojením konstatovat, že půlka populární kapely je v ČUKu. (Viz snímky dále v čísle) Foto: ČTK

J. A. Pacák - z tisku k jeho úmrtí

PRAHA - Pacák se narodil 26. dubna 1941 v Praze. Vyučil se keramikem a absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze. S Olympikem vystupoval v letech 1965 až 1971. Od poloviny 70. let se věnoval již především výtvarnému umění, byl uznávaným tvůrcem ilustrací, plakátů i keramiky.

Pacák se potýkal s leukémií od loňského jara. Nemoc podle deníku Blesk tehdy zaskočila celou rodinu, protože nikdy nijak vážně nestonal. *"S akutní leukémií bojoval rok, i po transplantaci stále pracoval,"* řekla ČTK Jana Pacáková.

Poprvé se zviditelnil ve druhé polovině šedesátých let, kdy od roku 1965 bubnoval v kapele Olympic, v níž nahradil Františka Ringo Čecha. V písničkách Everybody, Strejček Jonatán či Bon Soir Mademoiselle Paris se prosadil i jako zpěvák, jehož znali četní fanoušci také pod přezdívkami "Jeňýk" či "Strýček". Sólově (byl označen za nejbizarnější pěvecký zjev na naší hudební scéně - LP Pták Rosomák, 1969).

V dubnu 1971 ovšem dal Pacák kapelníkovi Petrovi Jandovi výpověď a rozhodl se věnovat výtvarnému umění. Pacák byl uznávaným tvůrcem ilustrací, plakátů i keramiky, soustředil se také na loutkářskou tvorbu. *"Vzpomínám na něj v nejlepší. Byl to veselej kluk, připadal mi vždycky strašně šťastnej. Myslím, že měl moc hezký život. Ta zpráva se samozřejmě dala očekávat, ale stejně to člověka vždycky zaskočí. Je mi z toho strašně smutno, opravdu strašně,"* reagoval na smrt přítele Petr Janda.

Kromě výtvarného umění se Pacák sporadicky věnoval hudbě, zejména s amatérskou skupinou Grafíčanka, kterou vytvořili hudebně založení

členové sdružení grafiků Hollar, v němž Pacák rovněž působil. Se Zdeňkem Rytířem založil kapelu Blue Five, v devadesátých letech hrál na bicí v televizní estrádní kapele Ivana Mládka.

V letech 1988 až 1994 byl Pacák výtvarným redaktorem dětského časopisu Sluníčko. Uspořádal přes šedesát výstav a ilustroval více než třicet knih, na svém kontě má i sedm animovaných filmů a řadu divadelních a filmových plakátů. (Foto: MfDNES)

Do vašeho archívu / Pacák, Slíva, Grafičanka...

Grafičanka na dvou snímcích - z počátku a z konce svého působení: Vlevo před olomouckou Galérií K. Dostálové v dubnu 1992. Vpravo jsou oba členové ČUK Jiří Slíva (vlevo) a Jan A. Pacák při posledním společném hraní v pražské knižním chrámu Luxoru - píše se duben 2006.

ČUK / Návrhy na nominaci pro Výroční ceny České unie karikaturistů 2007

K nepřehlédnutelným výhodám členství v ČUK patří i možnost navrhnout své **kandidáty na nominaci pro udělení Výroční ceny ČUK**... A právě teď nastala vaše velká chvíle! Do konce příštího měsíce, tedy do 30. dubna předsednictvo ČUK očekává konkrétní návrhy - jména osob či institucí (včetně jedné zdůvodňující věty - zač) od členů ČUK. Posílat je třeba **na adresu Břetislava Kovaříka** - poštou, e-mailem nebo SMS. Pro informaci uvádíme sedmičku dosavadních laureátů VC ČUK: Barták, Hanousek, Kučera, město Písek, Renčín, VČM Hradec Králové a Winter. Z tohoto přehledu je vidět, za co se **„Řád Bílé Opice“** vždy první listopadové úterý **po 28. říjnu** udílí - **za zásluhy o český kreslený humor a o Českou unii karikaturistů**. Netřeba zdůrazňovat, že nejlépe za obojí současně! (ČUK)

Rozhovor / S „šedesátníkem“ Jiřím Slívou o jeho „svatých trojkách“

Jiří Slíva patří k ve světě nejznámějším českým autorům výtvarného humoru. Letos mu je (konečně!) už také šedesát, takže přestává být mladým nadějným a začíná patřit k nám: starým zkušeným umělcům. Místo gratulací se rovnou oslavence zepetejme na to, co zrovna dělá:

„Volali mě z Paseky, že jsem tam kdysi dělal obálku a dvě pérovky na Kanadské žertíky od Leacocka, a že by k tomu teď chtěli udělat do série s těmi Poklesky něco jako *pándán*, tak jsem vyhledal tu minulou knížku a udělal něco v podobném stylu, ale "lajstnul" jsem si udělat tu titulní

kresbu tužkou a pak ji koloroval akvarelem, prostě **strašnej vodvaz**, nicméně v mezích zachování kontinuity..“

Na snímku ze setkání na společné výstavě „Slíva + Blecha“ je Blecha ten menší vpravo...

IH: Někdy si kladu otázku, jak je svět divnej (povrchní? geniální?) v tom, jak ztotožní autora s jedním jeho dílem (da Vinci - Mona L., Celník - autoportrét, Manet - snídaně v trávě) Proč pro svět platí Slíva = autor „Svaté rodinky“

„Já se táži stejně. Většina organizátorů výstav už od vzniku té kresby, vždy mezi těmi řekněme 30-40 šáhne neomylně po této "Svaté trojici" a dá ji na pozvánku, plakát či titul. Já jsem o ní rozhodoval vlastně jen dvakrát - když hledali motiv na plakát mé výstavy v Gulbranssonově muzeu na Tegernsee, a pak jako obálku na monografii.

Ještě když jsem to měl jako kresbu (někdy z r. 1979, a ta vznikla jako dotažení, resp. personální obsazení mého péefka tuším z r. 78, na kterém klaun a klaunka chovají v peřince malé klauně), přijel do Prahy nakupovat Jüsp (Jürgen Spahr) pro Muzeum karikatury + cartoon v Basileji a tuhle si vybral jako první (z deseti nakoupených, mimochodem za hubičku). Pak dělali ve švýcarském kulturním institutu na Páté avenú na Mannhattanu výstavu jménem 50 pokladů muzea karikatury v Baselu, a dali to tam taky...

Pak, když mě nabídli členství v Hollaru, chtěl Anderle, abych dělal lepty a suchý jehly, neb sám Hollar nikdy litografie nedělal (tehdy ještě ta technika ani nebyla vynalezená) a přinesl mi plech 70 na 100 cm a řekl, že tenhle námět je geniální a ať ho udělám jako velikou suchou jehlu. Rejpal jsem den a noc, měl do krve oteklý prsty, ale vyšlo to dobře a grafika visela v čele mé tehdejší iniciační výstavy v Hollaru 1994.“

IH: Koukám na ten článek o tobě v izraelském deníku Haaretzu... Pokolikáté už Tě „svět“ prezentuje jako autora zrovna tohoto díla? Je to tím, že je lehce vykladatelné, že se o něm dobře píše? Že jsou na něm postavy globálně srozumitelné?

„Svatá trojice vyšla leckde - jako pohlednici ji např. vydala olomoucká galerie Mona Líza, což má logiku... Je zajímavé, že všichni vždycky říkají to samé - že to dobře vystihuje vznik moderního umění - je to zřejmě něco jako průnik ikon.

IH: Docela by mne zajímalo, zda kreslíř při nápadu, vymýšlení či prvním otištění takového díla zažil pocit: Tak, teď jsem dosáhl svého vrcholu - a už mohu v huhumoru huhumřit?

„Já si taky myslím, že asi nic lepšího neudělám - tak obřím grafiku, ani tak civilizačně platnou. To ale neznamená, že bych nepracoval s chutí dále, jak víš.“

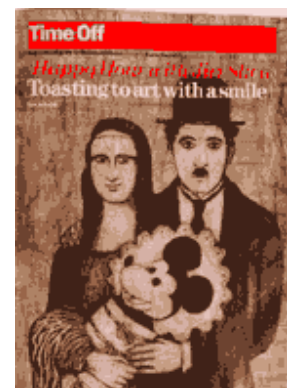
IH: Média, rychlá doba - potřebují zřejmě takové krátké spojení autor - dílo. Asi jako nějaký komunikační prostředek, spoj, zážeh, jiskru...

„Nevím, zda jsem ti popsal můj zážitek z Kanady. V Ottawě na podzim roku 2006 jsem vystavoval 30 litografií a tuhle „Sv. trojici“. Den před vernisáží jsem jel vlakem na den do Montrealu a ve vlaku objevil noviny *Ottawa Citizen*, kde byl článek o tom, že kanadští výzkumníci společně s odborníky z Louvru

po dlouhém rozboru Mony Lízy zjistili, že krátce před portrétováním se jí narodilo dítě. Já jsem si říkal - hurá, mám téma k interview, které jsem měl absolvovat dopoledne před vernisáží pro *Radio Canada*. Redaktorce jsem pak řekl, že ty miliony dolarů, co ten výzkum stál, si mohli ušetřit, kdyby se mě zeptali, protože já bych jim řekl i s kým to měla...

To mělo dobrou **dohru** - ačkoliv galerista říkal, že mu nechtěli udělat reklamu na mou výstavu, když se toto dozvěděli, vyšla hned o víkend v *Ottawa Citizen* nejen ta grafika, ale i celý článek nazvaný **MAMMA LISA**, a galerie měla reklamu jako hrom, a ještě se na to konto prodaly dva exempláře té grafiky... O tomto jsem se zmínil při rozhovoru s redaktorkou *Haaretzu*, a ona to použila. Jinak ale jako ilustraci rozhovoru dali jiné trio - **Kafka, Golem a Švejk** jak společně tančí kankán - malá litografie.“

IH: Jaký tedy máš dnes k tomu dílu nyní vztah - otce, milujícího své nejpovedenější dítě? Anebo rezignujícího mistra - tak dobrá, ať je tedy po vašem...?

„Tu grafiku neprosazuji za každou cenu, ale mám ji rád, a tak až letos bude výstava členů Hollaru k 90. výročí založení spolku, tak ji tam zase dám - zadání totiž zní, že tam má každý dát tři své nej-oblíbenější grafiky, co v životě udělal.

Já mám ale minimálně ještě jednu grafiku, která byla ikskrát použita - jako celostránka v novinách, jako obálka či jako plakát na všecko možné ve Švýcarsku, Německu, Belgii, a to je ARTE FRISURA. Mám těch jejích užití někde plnej šuplík.“

IH: Díky za odpovědi.

Koncem 80. let minulého století jsem ze všech stovek Bartákových vtípů musel vybrat do Magazínu CVZ, jako pro autora charakteristický, jeden celostránkový for. Zvolil jsem (myslím že to byl titul z Nebelspalteru) tento: jak chlapíka, vybarvujícího na žebříku velký terč, zasáhl šíp přímo do prdele. Tuhle jsem viděl nějaký nový materiál o Bartákovi - a deja vu: byl u ní tentýž fór. Musím se Mirka zeptat zda to vybíral on a nebo zda zcela stejně jako já uvažoval po skoro dvaceti letech někdo úplně jinej. (ih)

Pozn.: Zajímavé "deja vu" se vlastně odehrálo i před pár týdny, když nakladatelství Paseka chtělo od Slívy opět „Literární poklesky“ St. Leacocka, jak je psáno výše. Takže je bude dělat už potřetí! Doplňme proto, že Slíva ilustroval ještě asi čtyři jiné, „nepokleslé“ Leacocky. Máme tu tedy další ustálené ba pevné spojení (typ Hašek - Lada?) Ovšem Slíva tvrdí, že Poklesky miloval už od svých šestnácti plzeňských let a uměl celé pasáže z nich nazpaměť... (ih)

ČUK / Opravoomluva; Poděkování

Oprava: není pravdou že „jeden odběratel t-GAGu stojí pokladnu ČUK Kč 1.626,- když ročně (vycházejí 3 - 4 čísla)“. Naopak je pravdou, že jeden t-GAG nás stojí 1626 Kč ročně = tedy všechna dejme tomu 4 čísla přijdou pokladnu ČUK ročně na 6.504 korun. (Je v tom papír, tisk, obálky i poštovní známka, ne Hanouskova redakční a Kobří tiskařská, vazačská a expediční práce). Omlouváme tím mylnou informaci z minulého e-GAGu - vždyť zdravý rozum napovídá, že při rozesílání třiceti lidem by to dělalo více než se ročně vybere na členských příspěvcích! Jak vidíte jde o náklady o celý jeden řád nižší. Neznamená to však, že by to ČUK stálo málo peněz. 6504 : 30 = 216 korun na osobu za rok. Z finančních příspěvků ne-emailových členů, tvořených především seniory, kteří jsou poplatků zproštěni, se samozřejmě tato naše ediční činnost pokrýt nedá. (e-GAG)

Poděkování: je pravdou, že neskákající (některé) obrázky po stránkách tohoto e-GAGu jsou zásluhou nikoliv edYtorovou, ale brž kolegy Bohoušira, jenž edYtora naučil přisazovat dva obrázky k sobě a to tak, aby vedle sebe držely (viz v tomto čísle dvě oskenované stránky z Nebelspalteru, resp dvě fotky Grafíčanky). Za toto mu jménem členského masivu České unie karikaturistů na tomto místě děkujeme. Pracný (na pochopení) postup tu nebudeme sdělovat, jakož zde nebude nijak více šířena ani jiná pravda, že obzvláště tupým jedincům musí být v takovém případě sepsán i doslovný návod, aby celou operaci dokázali i v příštích dnech zopakovat. (red)

Koutek (tištěného) humoru

Chtít po občanech, aby byli poněkud informovanější v oblasti výtvarného humoru se zdá být zcela nemožné po zjištění, které nám o své nevzdělanosti, hraničící až s tupou zvilostí, předvádějí univerzitně vzdělaní novináři. Např. **Magdalena Nová** z pražské přílohy MfDNES - v souvislosti s hledáním maskota pro OH v Praze - pustila (za souhlasu editora novin) do světa větu: ... **tak mohla Karla Horvátová přispět svým tipem - pejskem a kočičkou.** „Je to milá dvojice, vyzařuje z nich radost z pohybu a ze života, laskavý a člověčí humor, umění překonávat překážky a graficky jsou nedostižní,“ **seřadila Horvátová pozitiva dvou zvířátek...** přibližuje Magdalena Nová svým Pražanům oblíbená zvířátka od geniálního Josefa Čapka. A pro jistotu dodává: ...**kteřá vymyslel a nakreslil Josef Lada.**

(MfD-Praha, str. C2; 23. 3. 2007 - do Gagu zaslal: **Kocour Mikeš, nebo Bobeš?**)

Tak tady to máte - tu jsou dvě stránky, které švýcarský měsíčník Nebelspalter věnoval v březnovém čísle členům ČUK. Vlevo vidíte jednu stránku věnovanou jednomu fóru beze slov od Mirka Bartáka. A vpravo jednu stránku s oktetem vtipů se slovy (nepřekládáme!) od Jana Tomaschoffa. Zatímco prvního z autorů se s drobnými pauzičkami drží redakce už pětadvacet let, druhý se šíří po nebelspalterím papíru jako sněh po slezině. Začínal občasným jedním černobílým fórkem, postupně přešel na fóry v každém čísle, začaly přibývat ty kolorované, najednou tu byl pravidelný sloupek. A helemese - už je to celá stránka! Stránka už má svůj název „Tomaschoffovo zrcadlo světa“ a už to vypadá, že by mohla na svém místě vydržet. Nepochybujeme, že ji autor dokáže zásobovat potřebným množstvím aktuálních reakcí na globální události. Tak tedy. do práce, Jene - a díky za recenzní výtisk Néblíku! (GAG)

České vtipy uspěly na Zlatém soudku / Šťastná třináctka v Prešově!

Neoficiálně / 13. Golden Keg: 1. Steska, 2. Dostál!

Žádný apríl: Blahopřejeme dvěma kolegům z **České unie karikaturistů** k významnému mezinárodnímu ocenění na východním Slovensku:

Radek Steska ze Zlína převezme tuto neděli, tedy *na apríla*, v Prešově **I. cenu** - a s ním **Jaroslav Dostál** z Prahy **II. cenu** z již 13. ročníku mezinárodní soutěže kresleného humoru na téma Pivo „Zlatý súdok 2007“.

Také **Velká cena** putuje do ČR, konkrétně do Kolína **Václavu Linkovi**, A **III. cenu** získal **Bartolomiej Kuźnicki** z Polska. V Prešově udělili též 5 zvláštních cen, které získali kolega **Jan Hrubý** (ČR) Jozef Strorinský (Slovensko), Gregorij Majorenko (Ukrajina), Marcel Krištofovič (Slovensko) a Henryk Cebula (Polsko). Převážně dámská porota udělila i 14 Čestných uznání: 3 Čiňanům, 3 Ukrajincům, 2 Polákům, po jednom jde na Kypr, do Holandska, Uzbekistánu a do Srbska, dvě zůstala na Slovensku. Kompletní pořadí v rubrice Výsledky a reportáž z té velké slávy včetně fotek a vítězných prací přinese **e-GAG** v příštím čísle!

Z pošty / Sigmund, Vaněk (aneb dva Liboři z Brna)

Sigmundovy „Výklady lidových písní“

S radostí využívám Vaší edYtorské nabídky a zasílám ku zveřejnění tři své kresby z cyklu "**Ohlas písní lidových.**" Nejprve jsem chtěl zaslat některé nové kresbičky mých studentů, ale jelikož mi byla doručena průkazka člena unie, rozhodl jsem se, že bude vhodnější, když využiju příležitosti a tímto způsobem se tentokrát ctěné obci, kterou jsem byl před nedávnem přijat, představím sám.

Mějte se pěkně, z Brna zdraví
Libor Sigmund - nový člen, Brno

Pozn.: Od prvního pohledu je zřejmé, nový kolega nabírá výtvarný humor hned z té první, tedy z výtvarné stránky (člověka asi napadnou jména typově podobných kolegů, jako ak. mal. Pacák, ak. mal. Hojný aj... ale - není v tom cítit i Lojza Mikulka?). (G-men)

Vančkova „minikniha“ a nová adresa

Všiml jsem si, že na stránkách ČUKu mám uveden starý e-mailový kontakt, který je "prehistorický" a domnívám se, že již nefunguje. Několik let již používám adresu luba@lubomirvanek.cz. Prosím tedy o výměnu adresy na ČUKstránkách. Děkuji mnohokrát. **Libor Vaněk**, Brno

Další poznámka: Milí kolegové, ty nové mejlové a jiné adresy, vaše **nová** telefonní čísla a adresy vašich **nově** založených webových stránek se samy, tedy automaticky do rubriky kontaktů na www.cuk.cz nezařadí! Prosíme proto všechny členy - podívejte se na náš web (adresa je ve hlavičce každého e-GAGu) a zkontrolujte si, zda tam uvádíte (vy - ne my!) to, co chcete. Prosíme, abyste **do konce března tyto změny nahlásili** edYtorovi,

který pak zařídí inovaci rubriky Kontakty. Jak už víte, současně zde dojde na přání přestárlých kolegů k milosrdnému vypuštění rubriky „ročník narození“. (ČUK)

Z další pošty / Slíva

„Málem jsem se uchechtal z tvého statistického výkonu ohledně Bukoviny. Jen podotýkám, že jsem tam kdysi na podzim poslal minimum, t.j. jen 3 kresby. Zajímavější než ty statistiky možná je, že předsedou byl Angličan **Clive Collins**, bratr slavného rockera, zpěváka a bubeníka **Phila Collinse**. (Tudíž asi Anglák dostal třetí cenu, pak tam byl i srbský juror, a Srb vyhrál.)“

Jiří Slíva, jediný autor s cenou, který neměl v porotě **100%** krajana

Ze světa / Polsko, Slovensko...

Na otázku, položenou už poněkolikrát polskými organizátory soutěže „**Jaká bude...?**“ odpovídali světoví karikaturisté i v minulém roce. Jaká tedy bude **žena** v roce 20..? Teď už víme, že to nejlépe věděl **Bahram Nematipur z Iránu**, který za svou obrázkovou odpověď získal 1. cenu „Jakabede“ v Polsku 2007. A vy tu odpověď vidíte zde **vpravo!** Výsledky jsme už v e-GAGu přinesli, nenašli jsme mezi oceněnými ani jednoho ČUKana (loni a předloni ano!). Ale pro jistotu připomínáme, že 2. cenu dostal Ričardas Zdanavičius - Lotyšsko a 3. cenu Huseyn Soylu - Turecko

Galérie Krzywe Zwierciadło (Křivé zrcadlo) Kożuchowského střediska kultury a sportu „Zámek“ - specializovaná na výtvarný humor (viděli jsme tu mj. vystavy polských mistrů Jujky a Mysyrowicze, z Čechů Kovaříka!) otvírá 23. března další výstavu: **Tomasze Wołoszyna**.

Co víme o autorovi?

Přezdívka Tomson. Nar. 30.11.1966 v Gubinie. Debutoval jako karikaturista ve studentském „Faktoru“ v Zielonej Górze r.1985. V letech 1987 - 1994 přispíval do vojenského tisku. V letech 1994 - 1999, o nichž autoř tvrdí "nic specialnego", byl Tomson postrachem pašeráků na hranicích - ale pak svlékl mundúr celníka a vrátil se ke kreslení.

Velmi rychle se stal jedním z čelných současných „rysownikow“ v Polsku, kde publikuje na stránkách: Nie, Przeglądu, Trybuny, Świata Nauki, Gitary i Basu, Super Expressu, Życia Warszawy, Faktów i Mitów, Gazety Lubuskiej, Gilotyny, Twojego Dobrego Humoru, Nowego Życia Pabianic, Wiadomości Gubińskich a dalších časopisů!. Mimoto Tomsona znají i v zahraničí; kreslí třeba pro bosenského Nosoroga a maďarský Vilagokorseg. Tiskne ho družstvo Mensa, kterého je členem. Výstavy měl ve 30 zemích, získal 38 cen na soutěžích doma i venku. U nás vloni na Humorestu. Je třeba ještě dodat, že se hodně pohybuje v Německu (Berlíně) neb tam vyhrává na basketu po klubech. (M. Hajnos)

Už ze 16 zemí přišly kresby do Polska - na téma Noviny

Austrálie, Belgie, Bělorusko, Brazílie, Bulharsko, Egypt, Řecko, Německo, Nigérie, Polsko, Rusko, Rumunsko, Srbsko, Turecko, Ukrajina, Maďarsko, to jsou státy, z nichž došly kresby pořadatelům soutěže Zámek na téma „Noviny“

v Kożuchowě. A to - prosím - je času ještě docela dost: do konce května! Jak vidět, Češi patří spíš k těm, kteří mají na všechno vždycky dost času. Anebo se pečlivkově řídí osvědčeným pravidlem „Třikrát měř a jednou kresli!“?

Slovensko: Pozvánka na 4-lístok do Piešťan

Ze čtyřlístku je trojlístek, ale zelená se dál. Na Apríla (1. duben) zve slovenské přátele humoru na terasu, kde bude kreslit od 15 hodin na terase a od 17 hodin se bude konat vernisáž uvnitř lázeňského Kursalónu. Vzpomínat na přítele Mira Ďuržu budou vesele Fero Bojničan, Vojto Haring a Vlado Pavlík. (fb)

Mimořádná Valná hromada SPAK!

24. března - tedy během víkendu, konalo se v polském Muzeu Karykatury ve Varšavě „Mimořádné Valné shromáždění SPAK“, svolané na přání Revizní komise, tedy jejího místopředsedy. Předmětem programu bylo odvolání současného předsednictva SPAK a zvolení nového. V pondělním zpravodajství M. Hajnose se však dočítáme, že se odvolání předsednictva polského sdružení karikaturistů na návrh věčného reptala Jerzego Wasiukiewicza nekonalo. Pokud dobře překládáme z polštiny, tak Walne Zebranie ukázalo pravou tvář tohoto „naprawiacza karykatury polskiej“. Historické zdi Muzea Karikatury byly tentokrát svědky jednání, známého spíš z ochozů fotbalových stadiónů a od kiosku s pivem. J. W. údajně nestačilo, že urážel a ubližoval kdekomu zleva i zprava, ale dopustil se dokonce fyzického napadení jednoho z členů Výboru SPAK - a musela intervenovat policie! Toho dosud nebylo ve dvacetileté historii Stowarzyszenia polskich rysowników... Ještě se nestalo, že by někdo z karikaturistů ve sporu se svým kolegou zkoušel domoci se své pravdy pěstmi! Sobotní události se tak nejspíš stávají počátkem konce příběhu výše jmenovaného „rysownika edytorialowego“ ve SPAKu.

Bartłomiej Belniak přišel s myšlenkou, vymyslel název i logo a agentura „TAK“ spolu s městem Gorlice vyhlásily celopolský Konkurs Rysunku Satyrycznego „Roponioska“. Tématem soutěže je totiž Ropa a ropný průmysl - a uzávěrka je pro polské karikaturisty 20. dubna 2007

Írán / Cartoons-weby dle Sultána

Na Předním východě burácí anketa o nejlepší portál s informacemi o cartoons na světě! Účastní se ho desítky neznámých syrských a íránských jmen, ale také někteří světoví karikaturisté, známí jak ze soutěží, tak právě z webových stránek - svých i „cizích“. Pro zajímavost přinášíme ukázkou jednoho „hlasu“, jehož autor to vzal důkladně a místo předepsaných tří uvedl hned desítku (podle něho) nejlepších cartoonistických webů. Zda budete stejného názoru, to už je na vás - ověřte si uvedené adresy...

Resad Sultanovic | March 11, 2007:

- 1- www.tabrizcartoons.com
- 2- www.irancartoon.com
- 3- www.syriacartoon.com
- 4- www.karikaturevi.com
- 5- www.donquichotte.at

- 6- www.ecc-kruishoutem.be
- 7- www.hajnos.miroslaw.interia.pl
- 8- www.googlm.com
- 9- www.fanofunny.com
- 10- www.fecoweb.com

Jistě je pozoruhodné, že webová stránka FECO je u „Bosňáka“ až na posledním místě (a u jiných anketních příspěvků nefiguruje skoro vůbec) přestože jak Syřané, tak Peršané jsou členy FECO.

Profesor Janusz Stanny (vlevo) slaví padesát let své tvorby výstavou ve varšavském muzeu karikatury nazvanou „Domáci práce“ - ilustrace a kreslené vtipy - otevřenou 26. 3. t. r. Autor (na obr. vlevo) je k vidění dokonce na webu muzea jak o svém díle nahlas (polsky) hovoří.

Chorvatsko a Záhřeb je bohatší o kulturní událost - byla vyhlášena domácí karikaturistická soutěž s názvem "1. ZAGREBAČKI SALON AUTO-KARIKATURE" na téma "AUTO NAŠ SVAGDAŠNJI". Salon bude v polovině tohoto roku uspořádán v sídle Chorvatského autoklubu, který sponzoruje první cenu. Spolupořadatelem je Hrvatsko društvo karikaturista (tamní ČUK). Nevíte někdo o milovníkovi výtvarných fórů v Automotoklubu České republiky?

KdoKdeKdyCoKomuKudyKamJak (a) Proč (a) Zač...

UŽ „7 STATEČNÝCH“ jednotlivců poslalo do Prahy své tvůrčí „cihly“!

Také organizátoři Fór pro FOR už museli založit regál, v němž se brzy budou vršit stovky čtvrtek s příspěvky do pražské „stavební“ soutěže. V tuto chvíli je odborně rozříznuto sedm obálek od autorů ze 4 států (mezi nimiž se pochopitelně Češi - aspoň ti žijící na území republiky - ještě nevyskytují). Nešťastníkem prvního kola je Argentinec Tempesta Tastás, jehož obrázky došly „pěkně“ pomačkané. Člověk by nevěřil, jak je možné zkouřit takové

pálené cihly! Ale je docela možné, že s tím mistr z poza vln Atlantiku nějak počítal... Teď mají pořadatelé v Praze aspoň dost času pokusit se čtyři áčtyřky „vyhladit“ založením do velkých tlustých knih. Nejvhodnější se pro tento účel ukázala být úžasně těžká, neb z křídymilného papíru zhotovená, reprezentační publikace o Banské Štiavnici. Tu právě z důvodu vyšší kilogramáže nedovezl laureát tamní soutěže Kovařík až do svého bydliště a ponechal ji v úschově v redakci e-GAGu. Po dvou týdnech se v jejím sevření Tempestova díla o dobrých 50 % přiblížila původnímu stavu. Viz obr: **Tempesta Tastás - Argentina**

Fedor Vico (to je na fotce ten človíček vzadu - v saku uprostřed hlučícího davu) prezentoval své dílo z posledních let, spolu s Jiránkovým, na notně rozšířené „pražské“ výstavě v rámci březnového knižního veletrhu v Olomouci - „Před a po“.

Karikaturista **Miroslav Fechtner** se vrátil do Kolína.

Výstavu otevřel 13. 3. v kolínské galerii Via místní karikaturista a malíř **Miroslav Fechtner**. Jak píše **Kolínský deník**: Vrátil se do Kolína a na úřadu práce si vybral tu nejtěžší fyzickou práci, jakou tam nabízeli. V lakovně automobilky denně přemísťoval několik tun materiálu. „Když tu práci nezvládal, měl pocit, že selhal a pokusil se to vyřešit sebevraždou“, uvedl v emotivní úvodní řeči Luboš Votroubek. „Vrátil jsem se k tomu, co umím, zase jsem začal malovat. Obrázky, které tu vystavuji, jsou už z této doby. Posílám je do časopisů, vydělávám peníze a snad s nimi splatím dluhy, které se mi nahromadily,“ je rozhodnutý Miroslav Fechtner, který se na pozvánce prezentuje jako **Mio**. „Je to moje přezdívka ještě ze školky, kdy mi spolužáci neuměli vyslovit r,“ usmíval se autor, který přítomné provedl nejen svými kreslenými vtipy i obrazy, jež vyjadřují nálady jeho minulého života a některé jsou malovány jeho vlastní krví. (od)

Humor a TV- reklama

Vyšlo v HN-iHned: Duchovní otec hospodského štamgasta **Rudy Pivrnce**, kreslíř a sloupkař **Petr Urban**, médiím svěřil, že se momentálně zabývá „aplikací humoru v reklamě“. Loňský 4x rychlejší Internet Expres Jana Krause a především vánoční kampaň Vodafonu s Petrem Čtvrtníčkem a jeho spřežením saňových ratlíků připomínají, že v téhle aplikaci není bývalý reprezentant České republiky v jízdě na bobech zdaleka sám.

Kubec vystavuje do 19. dubna v Litvínově

V úterý 20. 3. 2007 jsem byl v Litvínově na výstavě našeho kolegy z ČUKu Romana Kubce. Výstava sice malá, ale ve výborném prostředí a nově výtvarně a poeticky vyjádřena Kubcova kresba mne natolik zaujala, že Vám o ní píši. Kubcova vrozená skromnost zřejmě způsobila, že se o výstavě do GAGu netroufl něco více napsat. A podle počtu návštěvníků (asi 100), se dá říci, že byla (na dnešní poměry) dost navštívená. (text a foto: FrK, Litvínov)

Na snímku: vlevo Roman Kubec na vernisáži své výstavy v Litvínově)

Psi dostali Louskáčky

Psi si vyštěkali nejvíc cen na vyhlášení nejlepších reklam za loňský rok. Všem oceněným reklamám je společný vtíp, humor. Dokonce černý. Louskáčky dostali jak nový „Bóbik“ (pro Centrum.cz), tak čivavy alias falešný „sobi“ (Vondafone). Jak píše MfDNES 17.3., „Bóbik znovu oživil podle jeho tvůrců proto, že Češi mají rádi absurdní humor. - Myšlenka zabít opět Bóbika je možná blízka sarkastickému až cimrmanovskému způsobu českého humoru - vysvětluje K.. Klementová z agentury Kaspern“. ©

René "Renda" Janošík v Karlovicích

9. března 2007 se v Listech moravskoslezských objevila pozvánka na výstavu do Karlovic, kde druhý den začala v Art galerii Pension vernisáž s názvem názvem "RENÉ RENDA JANOŠTÍK".

René Janošík se narodil 22. května 1956 v Třebíči. Je absolventem třebíčského gymnázia a Vysokého učení technického, fakulty stavební v Brně. Do roku 1991 byl zaměstnán jako projektant. Od roku 1991 se pohybuje na "volné noze". Žije a tvoří ve Střelcích u Brna. Je členem Unie výtvarných umělců a v rámci členství v **České unii karikaturistů** také členem **FE**derace **K**arikaturistických **O**rganizací.

Renda - věčný žák mistra **Jiřího Wintera-Nepřakty**. Osud tomu zřejmě chtěl. Když se v roce 1984 čirou náhodou setkal s člověkem, jehož kresby obdivuje od malička, netušil, že mu to obrátí život naruby. Nepřakta je zcela jistě mistrem svého oboru. Jeho rozhodnutí, že povede svoje kroky cestou ke karikatuře, od samého počátku bylo z říše snů. Byla to cesta dlouhá a klikatá. Jednou odjížděl z Prahy šťastný a plný euforie, podruhé zklamaný a někdy až zhrzený po nemilosrdné mistrově kritice. Vždy však s předsevzetím, že příště to musí být lepší. Právě jemu patří dík za všechno, co pro něj zcela nezištně udělal. Ještě dvakrát se na Reného usmálo štěstí. To když mu osud přivedl do cesty "profesora *tečkované techniky*", pana **Jiřího Závise**, známého výtvarníka z Krnova, člověka nadmíru skromného a pracovitého, se smyslem pro inteligentní humor. A do třetice opět Jiřího, tentokrát Závodníka, kantora Střední a Vyšší odborné školy uměleckých řemesel a skvělého brněnského litografa se srdcem na dlani.

René Janošík sám říká: "To jsou pro mne lidé, kterých si nesmírně vážím a kterým stojí za to naslouchat, i kdyby to nebylo vždy pouze lichotivé. Lidé, kteří se stali součástí mého výtvarného života a zcela jistě v něm mají své místo. A ještě jeden dík si dovolím vyslovit. Patří lidem, kteří neváhají obětovat svůj čas, svoje nervy i pohodlí a jsou schopni udělat něco pro druhé. Patří majitelům Pensionu U řeky manželům Pavézkovým a majiteli Art galerie Pension v Karlovicích, akad. sochaři Ludku Pavézkoví." (Autor: -cra-/kráceno) /odl

Nový rektor a děkan na uměleckých VŠ

V loňském listopadu proběhly na některých vysokých školách s výtvarným zaměřením volby nového vedení. Akademickými senáty byl např. zvolen nový rektor VŠUP v Praze nebo nový děkan Fakulty užitého umění a designu UJEP (Mgr. Michal Koleček, Ph.D.). Noví děkani byli do funkce uvedeni rektory v prosinci. Novým rektorem VŠUP – po období nestability vyvolaném bouřlivými volbami nového rektora v roce 2005 a v roce 2006 po jeho následném odvolání – byl zvolen PhDr. Ing. Pavel Liška (1941*), filozof, historik umění a také inženýr jaderné techniky, který od roku 1967 víc jako doma působil v SRN. Po roce 1989 začal působit i v České republice, psal též do novin. V roce 1995-1997 byl např. vedoucím katedry dějin umění a architektury Technické univerzity v Liberci, v roce 1997-2001, ředitelem Domu umění v Brně a zároveň i přednášejícím pedagogem na FaVU VUT v Brně. (*Bulletin Design Centra*)

Ze Slovenska / Kornel Földvári a jeho Karikatúra

FÖLDVÁRI – narodený v nesprávnom čase (13. 2. 1932) a v nesprávnej rodine, od pubertálnych začiatkov si vypracoval umný systém pseudonymov. Podľa časopisu RAK „najpopulárnejší neznámy autor“. Pod jedným dôveryhodne znejúcim menom vydal Haškovou Lipnicou ocenený súbor humoresiek **Netypické príbehy** (1963), pod iným po rokoch malú monografiu o Dušanovi Polakovičovi (1987) a pod vlastným menom debutoval v roku 1999 knihou O stručnosti. Roku 2003 konečne vydal dlhoočakávanú knihu humoresiek **Príbehy z naftalínu**

(podtitul Humoresky 1963–1977), v ktorej uverejnil prózy zo starých, časom zažitých rukopisov a niekoľko aj z Netypických príbehov.

K jeho záľubám patrí publikovanie doslovov – počnúc Bretom Hartom cez Karla Maya až po Agathu Christie a Raymonda Chandlera (ale aj Marka Twaina, Michaila Zoščenka, Karla Čapka a Lasicu so Satinským) – nehovoriac už o prekladaní, najmä z nemčiny (Zweig, Werfel, Enzensberger) a o množstve časopiseckých príspevkov.

No ešte predtým ho stihli (žiaľ, pod vlastným menom) vyhodiť z vysokej, a kým narukoval na jednu zo šácht kladnianskeho revíru, „zrastal s robotníckou triedou“ v Preme Stará Turá. Po návrate do civilu bol trinásť rokov redaktorom **Kultúrneho života**, resp. Mladej tvorby a po príchode bratských tankov vďaka úspešnému lobovaniu Milana Lasicu rok a kúsok riaditeľom **Divadla na korze**. Nasledujúcich dvadsať rokov normalizácie prečkal bez možnosti písať i prekladať; živil sa ako obchodná referentka, aby sa nakoniec vynoril ako starecky ufrflaný námestník ministra kultúry. V súčasnosti si užíva zaslúžený odpočinok a balamúti svojho vydavateľa, že pre neho chystá na vydanie ešte mnoho mnoho kníh a zbierku poviedok Príbehy z naftalínu.

Titulky novin 15. 3. 2007 k udělení ceny:

SME: Dobrý humor nie je zločinom, ale národným dobrodením

Pravda: Tatarkovu cenu dostal Földvári

HN: Cena Dominika Tatarku pre Kornela Földváriho

Veľká Epocha: Kornel Földvári sa stal nositeľom ceny Dominika Tatarku za rok 2006

Samotnú Cenu odovzdali ocenenému Kornelovi Földvárimu sponzor tohtoročnej Ceny Fedor Gál a Peter Zajac. Osobitnou cenou bolo dielo Mariana Mudrocha

Do vašich archívů / O Karikatúre

Karikatúra. Obrázky, ktoré môžu pobaviť i poučiť, uraziť i prinútiť vyjsť do ulíc desaťtisíce sfanatizovaných veriacich. Tento žáner na pomedzí vážnosti a zábavy sa na Slovensku z veľkej miery spája s Kornelom Földvárim. Minulý rok mu vyšiel prierez slovenskou karikatúrou „Päťadvadsať“, v minulých dňoch svojsky pagáčikmi pokrstil v plnom bratislavskom kníhkupectve Ex libris ďalšiu knihu na túto tému, „O karikatúre“.

„Tá kniha nemôže byť taká úplne blbá, keď tie korene karikatúry sú už v antike,“ začal Földvári s typickým darom rozprávača o svojom najnovšom diele. „Je to tak trochu naivný pokus o obhajobu karikatúry. Ako otvára sedem zámkov mojej zadubenej duše.“

O hudobný sprievod krstu sa dvomi príjemnými skladbami postaral Peter Lipa s gitaristom Paľom Berezom. „Toto vystúpenie je taký náš barter. A bol pre mňa výhodný,“ poznamenal

Földvári. Dušan Dušek podotkol, že výberom karikatúr v knihe je nadšený, no priznal, že najskôr dvom kresbám nerozumel. „Po prečítaní asi polovice knihy som tie dva vtipy pochopil.“

V knihe „O karikatúre“ sú pozbierané texty, ktoré vznikli približne za dvadsať rokov. „Je to taká uležaná kniha, za dvadsať rokov, keď som nemohol písať,“ doplnil Földvári. Rozoberať humor je podľa neho nevďačná záležitosť. „Je to ako piťvať živočícha. Má to tú chybu, že to zviera už nežije,“ smeje sa Földvári. Podľa spisovateľa Olivera Bakoša sú definície humoru len to, čoho sú definície. „Ale analyzovať humor môže len človek nesoriozny a ja tomuto kritériu vyhovujem,“ uzavrel Földvári. **(Převzato z webu nakladatele)**

Texty ke vtípům vlevo / shora:

„Pandořina konzerva“

„Nestyď se, potom ti ho v počítači zvětšíme.“

„Paní, váš muž leží v jiném pokoji.“

„Živě“

„To se nasměješ. Včera jsem nastoupil do autobusu, chci se vyhodit do povětří a pak zjistím, že jsem zapomněl bombu.“

Kdo je kdo ve světě cartoons / Andrzej Mleczko (Polsko)

Andrzej Mleczko se v čase „radostných zítřků“ bez veľkého křiku, ale neodvolateľne rozhodl vysvobodit od omezujících ideologických direktiv. V Krakově si otevřel galérii a s veľkým úspěchem v ní začal prodávat originály vlastních karikatur, jejich velké reprezentativní knižní soubory, pohlednice, plakáty a jiné humorné artefakty.

Získal tak tvůrčí nezávislost i popularitu a jeho kresby rychle převzaly úlohu prostorekých šaškovských úst. Tento „soukroměhospodářský karikaturista“ je jedním z nejvolnomyšlenkářských a nejprostorečnejších polských kreslířů. Necouvne před žádnou oblastí života, komiku nachází nejen ve všedním dni svých bližních, v jejich problémech a nectnostech, ale dokonce i církevních dogmatech či sexu (zvláště zde s neskrývaným potěšením). Provokuje a krutě se vysmívá, není však vysloveně cynický, navíc i zlomyslný je jen „z úřední povinnosti“. Hříšníky v zlostném moralizátorském patósu neodsuzuje na mučidla deformující lidskou podobu a důstojnost.

Kreslí standardní typy: statné krásky a běžné chlapy; karikuje jejich skutky, ne vzhled. Pevná a čistá obrysová kresba tohoto robustního talentu je jako stvořená na osobitou verzi komiksu. Jeden z určujících prvků žánru přenesl i do volné karikatury: přímou řeč v obláčcích, která dynamizuje komiks a podle René Claira z něho dělá dvojče filmu. Tento specifický textový prvek nevnaší vtíp do kresby zvenčí, ale naopak podle klasických výtvarných pravidel je zakomponovanou součástí obrazu. Oživuje ho a vnáší do něho akci, ale zároveň dekorativně rozvíjí jeho vizuální podobu.

Kornel Földvári: © „O karikatuře“ (2006)

Andrzej Mleczko
(*1949)

Vystudoval architekturu na Krakovské polytechnice. Jako karikaturista debutoval v r. 1971 v časopisu "Student". Jeho vtípy znají čtenáři celé řady polských i zahraničních novin a časopisů (kupř. "ITD.", "Szpilkach", "Przekroju", "Miesięczniku Literackim", "Projekcie". "Solidarności". Za granicą drukowały go: "Pardon", "Graphis", "Graphic Design", "New York Times", "Frankfurter Rundschau"). Má stálou rubriku v "Polityce", s níž spolupracuje od r. 1975. Je laureatem polského vyznamenání Bronzové Szpilki 1974. Ve varšavském *Muzeu Karykatury* vystavoval v r. 1999: „*Andrzej Mleczko - 30 lat rysowania*“. /Zdroj: *Muzeum Karykatury/*

Malá recenze na... / ...album: Andrzej Mleczko - „Sex a politika“

Dva supi hodující z rozříznutého břicha usměvavého hrocha. Jen polština v „obláčku“ u zobáku jednoho z dravců prozrazuje, že nejde o knihu z Afriky anebo o Africe (potažmo o světě). Naopak, je to, jako většina prací Andrzeje Mleczka album vtípů o Polácích a Polsku. Ale protože Poláci jsou světoběžníci a velký národ, je to nakonec i tak kniha vtípů o našem světě a tedy o nás.

Komu vadí polština, jako jazyk k nepřeložení, má smůlu, je to humor hodně se slovy. Ale kdo jen trochu chápe slovanské jazyky (a slovanskou duši) a především ten, kdo má smysl pro humor, se lehce chytí. Jen tak čtvrtina obrázků by chtěla vzít do rukou slovník a některé z nich dokonce žádají mít aspoň týden puštěné polské televizní noviny - aby se člověk víc orientoval v tamních realitách. Jinak jde ovšem o humor univerzální, prostě o humor.

Vraťme se však k těm supům z obálky a řekněme si, že jeden je přes sex, druhý přes politiku. Právě těmi směry se Mleczko vydává, tyto dvě oblasti vyklovává z mršiny života v tomto svém svazku. A pokud to jde, má je rád oba pohromadě nebo aspoň vedle sebe.

Kresby z knihy „Seks i polityka“, kterou recenzentovi z Polska (ještě čerstvou) přivezl vloni na Humorest Jerzy Gluszek (Ď!) **vidíte na předchozí stránce** v jednom sloupcu - vybrány jsou hlavně ty barevné - v knize je zastoupení opačné: barevné jsou jen na začátku na str. 6 - 27 a pak až na konci na str. 137 - 152.

Uprostřed se tisknou k sobě fóry černobílé, po dvou na stránce, někdy jsou tu i krátké stripy. Publikace je dělí do sedmi dílů, dle obsahu i formy. Těch nejsprostších (na cenu v soutěži Jakabede...) tu není příliš, ale i ty jsou docela vtípné, tak a la „sorry“. A i ten nejostřejší je držen nad hladinou vkusu kresebným umem autora.

Pamětníci „původního Mleczka“ mohou na jeho nových obrázcích jen občas rozeznávat někdejší divoké záchvěvy jeho pera. Ztratila se dynamika pohybu, figury jsou stylizovanější a ornamentálnější. Jako nouze naučila Dalibora housti, i nutnost prodávat svá díla v běžném tisku (a navíc v katolickém Polsku?) učinila z Mleczka (tedy z jeho stylu) docela konvenčního komerčního autora, jakých je jistě po světě dost. To ovšem neznamená úpadek - jde jen o překlad ošklivého slova komercializace na přijatelnější termín umělecká racionalizace. Od samého počátku tvorby Mleczka přitahovalo slovo, tedy text a práce s ním. V posledním ze svazků, který shrnuje předposlední etapu jeho užitkových „cartoons“ je slovo svým obsahem

často důležitější než kresba, i když to jistě neznamená, že by se bez obrázku od Mistra sám ten text obešel.

Ani v poslední etapě, kterou právě teď kdesi po periodikách autor píše a kreslí, to asi nebude jinak. Není ovšem vyloučeno, že to co kreslí a jinak výtvarně opracovává kdesi v ateliéru, coby volné grafické umění, může být „o něčem jiném“. Tedy umělecky divočejším a pozoruhodnějším.

O tom ovšem pouhá prohlídka jedné, byť docela bytelné publikace nemůže svědčit.

Ivan Hanousek

Album o 160 stranách vydalo „Wydawnictwo Iskry, Warszawa 2006“ (www.iskry.com.pl), je vázaná v pevných deskách, má dvě stránky předmluvy (část z ní je opakována na zadní stránce obálky s fotoportrétem autora).

KomiksNews #17

Letos v květnu uplyne sto let od narození Belgičana George Remiho, kterého zná celý svět pod pseudonymem Hergé. Jeho střípatý reportér **Tintin** stejně jako desítky jiných komiksových superstar před ním míří na stříbrné plátno. Prsty v tom nemá nikdo menší než Steven Spielberg, Tintinův velký obdivovatel. Jeho společnost DreamWorks už prý získala práva a připravuje sérii filmů s populárním hrdinou. Nikdo ale zatím neví, zda se objeví v animované či hrané podobě. A rozhodnuto není ani o tom, která z třidvaceti knih se zfilmování dočká jako první. Dva hrané snímky o Tintinovi vznikly už v šedesátých letech, existují i tři verze animované a několik kreslených televizních seriálů. Komiksů se dosud prodalo přes 220 milionů, přeloženy byly do 77 jazyků. O popularitě námětu svědčí i muzikálová verze příběhu Tintin v Tibetu, kterou loni uvedli v Londýně.

Že komiks svojí sdělností a bezprostředností funguje jako vynikající propagační médium, neušlo ani manažerům kanadské zpěvačky Avril Lavigne. Prodej jejího nového alba podporuje komiksová knížka **Make 5 Wishes**. Umělkyně v ní pomůže teenagerce Haně, již návštěva jedné webové stránky navždy změnila život, který teď ovládá zlý démon... Jak takový komiks vypadá, můžete zjistit na animovaných ukázkách na oficiálních stránkách projektu www.make5wishes.com.

A nakonec komiks jako didaktické médium. Po příbězích z Evropského parlamentu Rozbouřené vody nebo komiksově bezpečnosti práce, kterou pro své zaměstnance vydala Skanska, sáhly po komiksu i **České dráhy** a **Besip**. Kresebně nepříliš zručně zpracované příběhy s lehkce didaktizujícím cynismem varují před nebezpečími, která číhají na železničních přejezdech. Elektronickou verzi útlého sešitku včetně testu, statistik nehodovosti a odstrašujících záběrů najdete na www.prejezdy.cz.
Vhrsti

Dokument / Anderle o kvalitě výtvarného díla

Redaktorka **Vladimíra Šumberová**: „Co mají začínající umělci dělat, aby svá díla prodali?“

Malíř **Jiří Anderle**: „Teď, když se proloupl umění se showbiznysem, je velmi těžké vytvořit něco, co šokuje, co tu ještě nebylo. Snad nejlíp se dá operovat na trhu se staromistrovskou dovedností, docílenou velkou pracovitostí, trpělivostí a pokornou dřinou. Kupující musí mít pocit, že peníze dobře investoval do výtvaru, který jen tak někdo neumí. Běda dílům, o nichž široká veřejnost říká: To by náš Pěta namaloval taky.“ (MfDNES, 17. 3. 2007)

Citát na tento týden / O smíchu

Umělci milují literární polemiky o výtvarném umění asi tak, jako milují ministři novinářský tisk

Stendhal, francouzský spisovatel

Výsledky / Turecko, Čína (2x diplom Očakovskij!)

15. Cemal Nadir Bursa (Turecko)

V 15. ročníku **International Cemal Nadir Cartoon Competition** v turecké Burse soutěžilo 516 autorů ze 48 států s více než 1500 pracemi. Ocenění byli:

- Cemal Nadir Prize: **Stefan Despodov** - Bulharsko
- Orhan Holding Prize: **Makhmudjon**

Eshonkulov - Uzbekistán

- Bursa Rotary Prize: **Jordan Pop-Iliev** - Makedonie
- Honour Prize: Mümin Durmaz - Turecko, Yuri Ochakovsky - Izrael, Ali Bulca - Turecko, Borislav Stankovic - Srbsko, Xiaoqiang Hou - Čína, Mihaita Porumbita - Rumunsko
Jak vidět, jsou to takřka všichni mezinárodně ostřílení borci a - s výjimkou Číňana - pocházejí z „širšího Turecka“. Za pozornost stojí další ocenění Srba Stankoviče, nedávného vítěze tabrizské soutěže „Králové“.

1. China Olympic - monthly Prize February 2007

V únorovém (tedy už 3. kole) **International China Olympic Cartoon Competition** zabrali pořádně Asiaté.

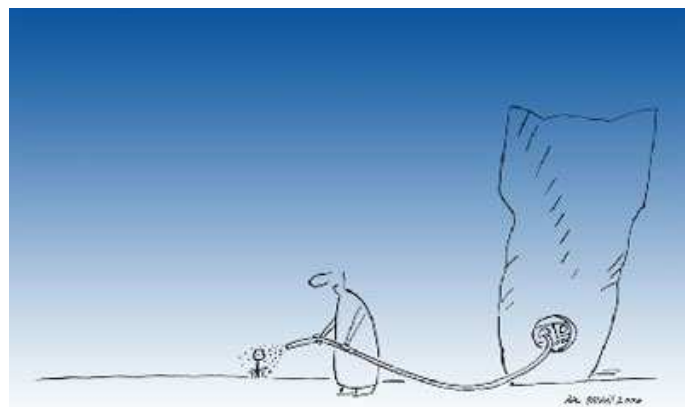
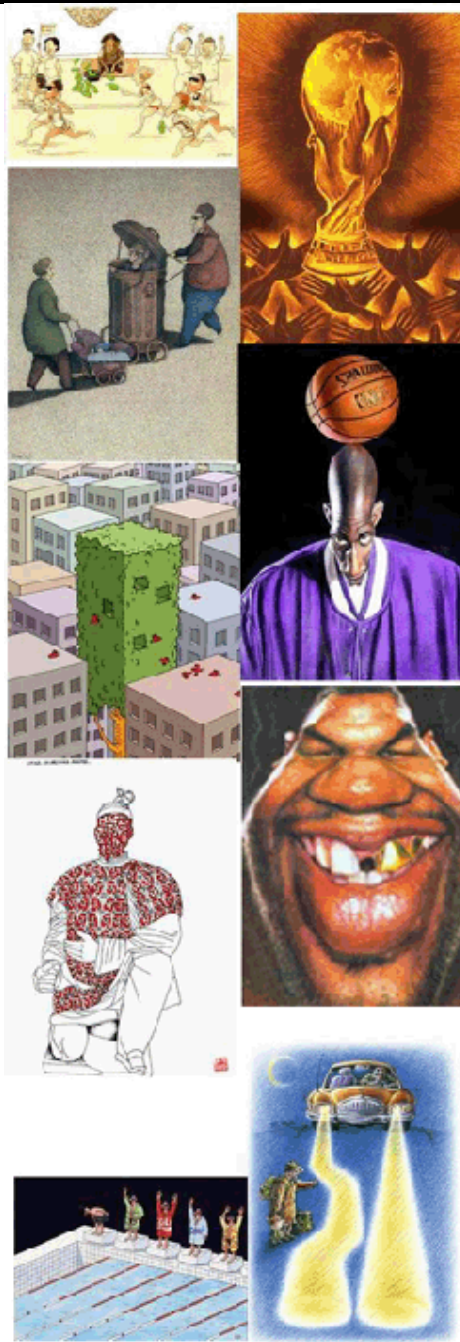
Jediné čestné uznání do jiného světadílu odnáší Evropan - Ukrajinec **Dmitrij Bondarenko**. Obrázky vidíte vpravo ale nejdou v pořadí, tak jak by měly. Vlevo druhá shora (opět náš starý známý úspěšný fór od Khalájiho) je vítěz volné sekce, vedle vpravo nahoře (od Číňana) je vítěz olympijské sekce - ovšem bůhvíproč je námětem neolympijská trofej profesionálních mistrů světa ve fotbale? Úplně vlevo dole je další Očakovského varianta na jeho oblíbené bazénové téma... (vodyprázdňá dráha). Bondarenko nakreslil ten autčák s vyhýbavým světlem...

Ceny:

A) Olympic section: **Xiaoqiang Hou** - Čína
B) Free section: **Mohammad Ali Khalaji** - Irán
Special prize for caricature: **Kexiong Li** - Čína

Diplomy:

Dmitriy L. Bondarenko - Ukrajina; Raed Khalil - Sýrie;
Toshiko Nishida - Japonsko; Yuri Ochakovsky - Izrael; Cai Weidong - Čína; Liu Zhongliang - Čína

I. International cartoon contest Ardabil 2007 (Írán)

1. cena - Mohammad Amin Aghaye (Írán); 2. cena - Masoud Ziaei (Írán); a
3. cena Ivan Popovič (Slovensko)
(obr. vlevo!)

40 autorů (finálový výběr): Achmad Cholid; Ali Akbar Aryanfar; **Amorim**; Ali aghaey; Askinayrancioglu; Athanassios Efthimiadis; Ayatollah Naderi; Báí-Bilig; bahman jalali;

feyzollah behtari; **Gheorghe Matei-Mateo**; **Hanusic Husejin**; jabbar abdoli; **Pop-Iliev**; mahdiah shafiyi; mahmood nazari; mohamadsaleh razm hoseini; Moslem Naeimi; Najibeh naji; **oguz gurel**; **Oleg Loktyev**; Omar Galindo; **Omer Cam**; Peter Tjagunov; pezhman alipoor; **Raed Khalil**; Reza adilipour; **Rumen Dragostinov**; **RunTangLi**; Sachin Modgekar; **Sayin Kaferli**; Stefan Sierhej; Taha Mousavi; Tayyar Ozkan; tommy thomdean; **Ugo Sajini**; Vasiliy Alexandrov; **Vladimir Kazanevsky**; zohreh shahmohammadi; **Zygmunt Figura** (modře jsou uvedeny „známé firmy“)

Propozice / Německo

Cartoon-Wettbewerb zum Thema Zensur

Okres Cáchy, KUK, iZM a Aachener Zeitung pořádají mezinárodní soutěž o nejlepší cartoon pro všechny autory nad 18 let.

Téma: „Cenzura“

Počet: max 5 prací; jen originály, žádné kopie

Formát: A4 - A3 (bez paspart)

Datum vzniku prací: 2002-2007

Popis: na zadní straně každého díla jméno a adresa (resp. název práce)

V zásilce: musí být vyplněný přihlašovací formulář, foto resp. portrétní karikatura autora, krátký životopis s uvedením výstav (do 280 znaků) pro katalog

Jury: bude složena z místních expertů a pořadatelů.

Výstava: v prosinci 2007; vystaveno asi 80 děl.

Katalog: bude vydán a každý vybraný autor obdrží výtisk.

Dedlajna: 15. 5. 2007

Ceny: 1. cena 3000 Euro

2. cena 2000 Euro

3. cena 1000 Euro

4. - 6. místo po 500 Euro

Adresa: Kreis Aachen, Stabstelle 16, Zollernstrasse 10

62070 AACHEN

Frau Dr. Nina Mika-Helfmeier

Info: tel. 02 41 - 51 98 - 26 64;

E-mail: nina-mika-helfmeier@kresi-aachen.de;

Formulář v příloze e-GAGu a na:

www.kreis-aachen.de (Aktuelles);

<http://cartoonfestival.az-web.de>

Kalendárium aneb / Co teď a co potom?

ČUK už může začít sestavovat listinu letošní úspěšnosti svých členů na mezinárodních přehlídkách. Čtvrtina roku je za námi a první ceny jsou už na cestě do ČR. Právě bilance soutěžími prudce nabitého března bude důležitá. O tom, jak uspějeme, ovšem nerozhoduje jen jakási vzdálená porota plná divných chlapečků exotických jmen, ale také naše pracovitost při večerech pod lampou a nad čtvrtkou obvykle bílého papíru. A také nápad a k tomu ochota nalepit drahé známky na velkou obálku a pak se s ní táhnout k „slečinkám z pošty“.

No, na březen asi dobrá vůle už jen stěží stačí, měsíc se nachýlil k závěru a silná porce soutěží ke svým uzávěrkám. Také dubnová sedma svěžího soutěžního humoru však nabízí slušnou šanci - v půli měsíce slavné Tolentino a „prachatý“ automobilový Stuttgart. A znovu infarktový konec měsíce s párem asijských a párem neokoukaných evropských soutěží (Lodž se konala loni poprvé).

Nějakých pětatřicet propozic soutěží, roztroušených po světě, které vedeme v evidenci, určitě dává velkou možnost výběru dle nejrůznějších kritérií. Dle námětu, autorově srdci blízkému - anebo dle místa konání, které může slušet spisku „Já, mé dílo a mé výstavy...“

Při vkládání nové německé soutěže (Cenzura) do Kalendária jsme si opět mohli všimnout pozoruhodného úkazu. Když už se v nějaké zemi pořádají dvě soutěže, můžete se vsadit, že budou probíhat jaksi souběžně! Písek a Fór pro FOR v ČR nejsou zdaleka samy, podobně jsou na tom v Číně koncem roku, Italové (Tolentino a Marostica) zjara a nyní to dotáhli do kuriózního finále Němci: cášská „Cenzura“ má **shodnou dedlajnu** s bonnským „Vlkem“...

Takže, přátelé, nečekejte až do poslední minuty. Nasaďte své nejlepší vlčí výrazy a bez cenzury vzhůru do práce! Tedy přesněji: Do zábavy!

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
březen	GARLUKA - 2007 - Poltava, Ukrajina	28. 3. 2007	07-08
Zhasínááá...	„Zabíjení poslu“, Editorial cart. cont. - Ottawa, Kanada	30. 3. 2007	06-47
HÓÓRÍ!!!	„Globalizace“, IX. PCWF - Porto, Portugalsko	31. 3. 2007	07-02
HÓÓRÍ!!!	Umoristi - Marostica, Itálie	31. 3. 2007	07-03/4
HÓÓRÍ!!!	„Zajíc“, Ekofór - národní soutěž - Česko	31. 3. 2007	07-04

